

Daca treci raul Selenei..

Mihai Eminescu

DACĂ TRECI RÂUL SELENEI...

Dacă treci râul Selenei se face pare că sara
Deși 'ntr'a soarelui lume eternă noapte nu ține.
E-o sară frumoasă - adormită deși este ziuă.
Aerul e vioriu, miroasele florilor mândre
Adormitor se ridică din oștile florilor mândre;
Într'un codru măreț, unde arbor legat e de arbor,
De liane ce spânzură 'n aer snopii de flori,
Unde prin vechii copaci-și fac albinele stupii sălbateci
Plini de faguri de miere, ce curge ca aurul 'n soare,
Cu de ghirlânzi uriașe copaci, din a lor rădăcine
Până la vârful din nori cu liane încolăciți-s,
Cari cu snopi de flori i'nconjoară, mărirea le 'ngroapă.
Dacă prin codri pătrunzi dai de-o vale frumoasă și verde

Pe-al căreia deal se întinde o mândră grădină.
Mari cireși cu boabele negre, cu frunza lor verde,
Crengile - îndoaie de greul dulcilor, negrelor boabe,
Meri, cu merele roșii ca fața cea dulce-a Aurorei,
Mișcă în vânt frumoasele, mari, odorantele roade;
Iară pe marginea mândrei grădini înălțată-i în hâciuri
Vița de vie cu frunza întoarsă ce umbră dorește
Și cu strugurii vineți și galbeni ce înflăți stau în soare.
Vineți cu brumă sunt unii, iar alții cu boabele galbene c'aurul,
Fluturii le 'nconjoară ca dulci corăbioare de colorii și lumini,
Iară albine din bobite crăpate sorb lamura mierei;
Iar în mijloc de grădine, într'o luncă de verzi portocale
Nălță-se ca într'un flor învălit palatul Selenei.
Mare-i, cu zece intrări, la care duc scări înălțate